

Reconstruir la Comarca

En el marc del procés de recuperació de les institucions catalanes, les eleccions municipals varen representar una fita important perquè han omplert de contingut els organismes de l'Administració que estan més a la vora del poble: els Ajuntaments. I a través dels Ajuntaments hem pogut iniciar la tasca de reconstruir Catalunya.

Aquesta tasca es veuria truncada de no obtenir les institucions autonòmiques a través de les quals serà possible generalitzar la política de reconstrucció nacional i fer-la viable a nivell municipal.

A Catalunya existeix una tradició institucional que lliga el Govern municipal amb la Generalitat: la Comarca. L'experiència Comarcal que l'Estatut del 32 va propiciar marcava un camí que dissortadament va ser tallat en els seus inicis.

D'altra banda responia a una realitat nacional que ha sofert transformacions importants, les quals han generat grans diferències entre les Comarques, i fins n'han despersonalitzat moltes d'elles.

Partint de l'interès de recuperar aquesta experiència Comarcal, rica però limitada, i adequar-la a les necessitats d'avui, caldrà veure on i com la situem.

La Comarca s'estructurarà a partir d'una possible delegació a funcions de la Generalitat, o es configurarà

d'acord amb la voluntat d'actuació comarcal dels municipis. Això determinarà la forma institucional que pugui prendre i el caràcter administratiu i polític que pugui tenir. Així com el contingut de la reorganització comarcal de Catalunya.

De moment tot són hipòtesis que ni els partits polítics ni la Generalitat provisional han estudiat suficientment.

Però d'altra banda és cert que existeix a Catalunya una dinàmica Comarcal que sorgeix dels Ajuntaments, i que en molts casos passa per la necessitat de coordinació amb altres municipis per a la recerca conjunta de solucions als problemes concrets, i per aquest motiu apareixen arreu intents de mancomunitat. D'altres vegades es manifesta en la unitat enfront de perills que afecten la pròpia pervivència: els grups de l'Alt Pirineu en són un exemple.

Podríem dir que això no te res a veure amb la voluntat política necessària per a Constituir un Organisme Comarcal però seria erroni ja que la necessitat constant de trobar respostes conjuntes als problemes comuns d'uns territoris i la necessitat d'unir-se per a evitar perdre la pròpia personalitat són elements que junt amb la tradició històrica i cultural, poden fonamentar aquesta voluntat política comarcal.

Es molt en base a n'aquesta volun-

tat que la Generalitat sorgida de l'Estatut haurà d'elaborar una política comarcal per a Catalunya.

En definitiva, el procés de recomarcalització, avui, ha de tenir com a protagonistes els Ajuntaments, els únics òrgans de poder que el poble s'ha pogut donar. Qualsevol altre plantejament podria convertir-se en una aventura que no portaria enlloc, i desvirtuaria la voluntat popular.

Per als comunistes, l'experiència de transformar els Ajuntaments, recomarcalitzar Catalunya i obtenir l'Estatut és una experiència apassionant. La transformació de l'Administració, des de baix cap a dalt, és una condició sense la qual el canvi social és impossible. I avui al nostre país es tracta de transformar l'estructura administrativa de manera que esdevingui un veritable instrument d'autogovern en mans del poble. Per això som comarcalistes lluny de tot oportunisme o demagògia. I aquí coincidim amb altres forces de progrés a les quals la fidelitat nacionalista i socialista els ha dut a ser també forces de xoc en la lluita per la recuperació de les institucions.

El debat està obert, i lluny dels interessos partidistes, us convidem a participar-hi.

Anna Bosch

Comité del PSUC
del Vallès Oriental

